

ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ ТА РЕАЛЬНИЙ СТАН ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ

E. Rzhepishevskiy,
student, Odessa Institute of Finance of Ukraine State University of Finance and International Trade

OBJECTIVE NECESSITY AND REAL STATE INVESTMENT IN UKRAINIAN ECONOMY

У статті розглянута загальна характеристика інвестиційної діяльності України. Проаналізовано сучасний стан інвестиційного ринку на основі статистичних даних за останні роки, виявлено ряд основних факторів, що гальмують надходження іноземних інвестицій до країни. Показаний рейтинг України серед 183 країн світу щодо рівня залучення інвестицій та надані дані про обсяги надходжень з основних країн-інвесторів. Доведено необхідність та позитивні аспекти іноземного інвестування, розглянуто найголовніші заходи щодо вирішення цих проблем, що забезпечать розвиток інвестиційної діяльності в Україні та сталий розвиток усіх галузей економіки.

In this paper the general characteristics of investment activity in Ukraine. The current state of the investment market based on statistics in recent years, a number of the major factors hindering foreign investments into the country. The rating of Ukraine among 183 countries of the world concerning the level of investment attraction and provided data on the investments of the main countries-investors. The necessity and positive aspects of foreign investment is provided, considered the most important measures to address these problems that will ensure the development of investment activity in Ukraine and sustainable development of all sectors of the economy.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, прямі іноземні інвестиції, інвестор, інвестиційний ринок, інвестиційний клімат, інвестиційні показники.

Key words: investment, foreign direct investment, investor, investment market, investment climate, investment performance.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Сучасний розвиток економіки України нерозривно пов'язаний з інвестиційними процесами, які є рушійною силою інтеграції економіки у світове господарство за рахунок оновлення основних фондів, переведення капіталів, передачі технологій, інновацій та управлінського досвіду. Залучати, використовувати чи обмежувати інвестиції керівництво кожної країни визначає суб'єктивно відповідно до своїх соціально-економічних та національних особливостей. Проблема інвестування є актуальною в більшості країн світу, тож Україна не є винятком.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Вивченню питання формування та реалізації інвестиційної політики країни присвячено багато праць як українських, так і зарубіжних авторів таких, як А. Дука, Л. Петкова, В. Проскурін, Г. Цадо, С. Черкасова, Д. Черваньова, О. Жилінської, В. Шепель, Л. Шик, Н. Скоробогатова, З. Шмігельська та інші. Незважаючи на значну кількість наукових робіт, що висвітлюють різноманітні аспекти інвестування як елементу реалізації стратегічного розвитку національної економіки, дане питання потребує подальшого доопрацювання та всебічного дослідження.

МЕТА І ЗАВДАННЯ СТАТТІ

Метою статті є дослідження сучасного стану інвестиційної діяльності в Україні, аналіз закономірностей розвитку інвестиційної діяльності на вітчизняному ринку та визначення ролі інвестицій у процесі реалізації стратегії розвитку національної економічної системи.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Формування інвестиційного потенціалу країни є надзвичайно важливою складовою стратегічного розвитку економіки даної держави. Саме за рахунок залучення інвестиційних ресурсів країна може забезпечувати виконання надзвичайно важливих завдань, які у майбутньому сформують низку конкурентних переваг в економічно-соціальному плані. За своєю суттю, інвестиції можна визначити як довгострокове вкладання різних видів ресурсів (матеріальні, фінансові, інтелектуальні та ін.), з метою подальшого як економічного, так і позаекономічного розвитку об'єкту інвестування, отримання прибутку від вкладання ресурсів та інших ефектів, що є наслідком процесу використання інвестиційних ресурсів. У період економічної кризи саме інвестиції сприяють вирішенню нагальних проблем, стабілізації економіки, активізації її процесів та підвищенню її активності, що відповідно підвищує загальний

Таблиця 1. Підходи до з'ясування змісту поняття інвестиції в економічній літературі

Номер п/п	Автор / автори	Визначення поняття
1	2	3
1	П. Массе	Інвестування є актом обміну капіталу на задоволення в майбутньому інвестиційними благами
2	Дж. Кейнс	Інвестиції – це поточний приріст цінності капітального майна внаслідок виробничої діяльності за певний період. Це та частина прибутку за певний період, яка ще не була використана для споживання
3	С. Фішер, Р. Дорнбуш і Р. Шмалензі	Інвестиції – це витрати на створення нових потужностей з виробництва машин, фінансування житлового, промислового або сільськогосподарського будівництва, а також запасів
4	П. Манків	Поділяє інвестиції на три види: інвестиції в основний капітал, інвестиції в житлове будівництво та інвестиції в запаси
5	Г. Цадо	Інвестиції є вкладенням капіталу з метою подальшого його збільшення. При цьому приріст капіталу має бути достатнім, щоб компенсувати інвестору відмову від використання існуючих засобів на споживання в поточному періоді, щоб винагородити інвестора за ризик, відшкодувати йому втрати від інфляції в майбутньому періоді
6	Л. Петкова, В. Проскурін [2, с. 152]	Інвестиції – це вкладення капіталу у всіх його формах у різні об'єкти (інструменти) його господарської діяльності з метою одержання прибутку, а також досягнення іншого економічного чи позаекономічного ефекту, здійснення якого базується на ринкових принципах і пов'язане з факторами часу, ризику і ліквідності
7	Д.М. Черваньов [5, с. 206-207]	Інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті чого створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект
8	А.П. Дука [1, с. 63]	Інвестиційна діяльність являє собою цілеспрямовано здійснюваний процес пошуку необхідних інвестиційних ресурсів, вибору ефективних об'єктів (інструментів) інвестування, формування збалансованої за обраними параметрами інвестиційної програми або портфеля та забезпечення ефективності їх реалізації

рівень привабливості економіки для інвесторів, а також визначає потенціальні можливості подальшого розвитку національної економіки.

Однією з найбільш гострих проблем сучасної України залишається досягнення стабільного економічного росту. У числі факторів, що роблять безпосередній вплив на динаміку економічного розвитку, безсумнівно, належить інвестиційній сфері. Дослідження сутності інвестицій та позицій різних авторів щодо цього поняття наведено в таблиці (табл. 1).

Відповідно до даних таблиці 1, слід відзначити, що у ринковій економіці інвестиції відіграють надзвичайно важливу роль у розвитку національного виробництва. Завдяки їм здійснюється технічне переоснащення підприємств, поповнюються товарні запаси і вдосконалюється товар, здійснюються науково-дослідні роботи тощо. Саме поняття "інвестиції" є чи не найуживанішим поняттям в економічній літературі. Огляд періодичних видань як зарубіжних, так і вітчизняних, свідчить про винятковий інтерес дослідників до цієї ключової економічної категорії. Але детальніший аналіз переконує нас у тому, що економічна наука на сьогодні не виробила універсального визначення категорії "інвестиції", яке відповідало б потребам як теорії, так і практики. Спираючись на проведені дослідження, поняття "інвестиції" — це економічна діяльність, що передбачає придбання основних фондів, нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів в обмін на кошти або майно.

Стан інвестиційної діяльності в країні можна оцінити, проаналізувавши економічні показники, основними з яких є загальний обсяг інвестицій, частка інвестицій у ВВП, частка реальних інвестицій у загальному обсязі інвестицій, загальний розмір реальних інвестицій, частка реальних інвестицій, спрямованих в основний капітал, та інші [3, с. 154].

В Україні найпоширенішими формами інвестицій є інвестиції в основний капітал та прямі іноземні інвестиції. Здійснення фінансування інвестицій в основний капітал може відбуватися за рахунок різноманітних джерел, серед яких можна виділити фінансування інвестицій за рахунок державного бюджету, за рахунок місцевих бюджетів та інші. В Україні найбільшого поширення набуло залучення власних коштів підприємства, для забезпечення досягнення власне основної мети інвестиційної діяльності, а саме: створення, розширення, а також реконструкція та модернізація виробничих потужностей.

Ще одним надзвичайно розвинутим видом інвестиційної діяльності в Україні є залучення прямих іноземних інвестицій. Даний вид інвестицій можна представити як залучення та кредитування ресурсів міжнародних інвестиційних інституцій, зарубіжних корпорацій і фірм, спільних підприємств, що здійснюється без фінансових посередників у виробничі фонди з метою одержання доходу і участь в управлінні виробництвом [4, с. 305]. В українській економічній системі залучення прямих іноземних інвестицій набуло надзвичайного розвитку і обсяги залучених таким способом коштів з кожним роком зростає.

Обсяг прямих іноземних інвестицій є одним з показників, який характеризує ступінь інтеграції країни у світове співтовариство і залежить від привабливості об'єкта інвестування.

Аналізуючи інвестиційне середовище України, слід відмітити, що притік прямих інвестицій в економіку України за даними Державного комітету статистики України, на 1 січня 2011 року становив 44 млрд 708 млн дол. США зі 125 країн світу. До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає понад 81% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр —

9 млрд 914,6 млн дол. США, Німеччина — 7 млрд 076,9 млн дол., Нідерланди — 4 млрд 707,8 млн дол., Російська Федерація — 3 млрд 402,8 млн дол., Австрія — 2 млрд 658,2 млн дол., Сполучене Королівство — 2 млрд 298,8 млн дол., Франція — 2 млрд 367,1 млн дол., Сполучені Штати Америки — 1 млрд 192,4 млн дол., Віргінські Острови, Британські — 1 млрд 460,8 млн дол. та Швеція — 1 млрд 729,9 млн дол. За останні роки спостерігалася тенденція до їх зниження на 48,4 % у 2009 р., та незначного підвищення у 2010 — 2011 рр. — на 12,4%. Їх обсяг у 2012 р. ще менший — цьому сприяє ряд негативних (як регуляторних, так і макроекономічних) чинників, притаманних інвестиційному середовищу України [9].

Варто відзначити, що у 2012 р., попри помітне уповільнення динаміки економічного зростання, зберігається висока динаміка інвестиційної діяльності. За результатами січня-вересня 2012 р. освоєно на 17,0% більше капітальних інвестицій, ніж роком раніше. Водночас частка валового нагромадження основного капіталу у структурі ВВП залишається вельми низькою. У січні — вересні 2012 р. вона становила відповідно 16,4 %. Такий розподіл ВВП на користь споживання формує загрози для подальшого забезпечення розширеного економічного відтворення та реалізації модернізаційних реформ [9]. У 2012 р. не вдалося забезпечити спрямування інвестиційної діяльності на вирішення завдань структурної перебудови. Приріст інвестицій у січні — вересні 2012 р. забезпечено насамперед сферами будівництва (приріст складав 47,4%), транспорту (28,4%), торгівлі (32,1%), а також паливно-добувною та окремими галузями переробної промисловості. Відновились також високі темпи зростання інвестицій у фінансову діяльність (37,5%). За результатами січня — вересня 2012 р. 32,5% промислових інвестицій було спрямовано у добувну промисловість, з них 22,9% — у добування паливно-енергетичних корисних копалин, 24,1% склала частка виробництва електроенергії, газу та води, 10,4% — металургії. Водночас, низьке інвестиційне забезпечення переробних галузей (зокрема лише 7,9% промислових інвестицій було спрямовано у машинобудування) формує ризики для удосконалення структури економіки за рахунок підвищення частки технологічних виробництв [9].

Дослідження іноземних інвестицій в економіку України надало можливість зробити наступні висновки:

— чистий приток прямих іноземних інвестицій в економіку України склав 49362,3 млн дол. США, це на 26% більше ніж у 2010 р та на 51% більше в порівнянні з 2009 р.;

— 30% усього обсягу інвестицій — це справжні зарубіжні інвестиції. Значна частка прямих іноземних інвестицій надходить з Кіпру та Віргінських островів, котрі фактично є українськими офшорними інвестиціями, які працюють більше на своїх власників-українців, ніж на інтереси економіки та бюджету України у цілому;

— спостерігається тенденція не лише збільшення загального обсягу ППІ в Україну, але і тенденція вкладення коштів у інші країни українськими інвесторами, що в більшості випадків скоріш за все пов'язано з відхиленням від оподаткування ряду українських підприємств;

— найбільша частка прямих іноземних інвестицій припадає на фінансові установи (33,1% загального обсягу) та промисловість (30,9%);

— на підприємствах промисловості зосереджено 15238,6 млн дол. США (30,9%), у т. ч. переробної — 13056,8 млн дол. США (85,7%), та добувної — 1492,4 млн дол. США (9,8%). Серед галузей переробної промисловості перевага віддається переважно у металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів — 6114,9 млн дол. США це 46,8% прямих інвестицій, у виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів — 2896,1 млн дол. США (22,18%), хімічну та нафтохімічну промисловість — 1269,8 млн дол. США (9,7%), машинобудування — 1129,3 млн дол. США (8,65%), виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції — 993,1 млн дол. США (7,6%), інші — 5,1%;

— найбільший обсяг капітальних інвестицій було освоєно в Києві (1701,4 млн дол. США), Дніпропетровській (544 млн дол. США) областях, у 12 регіонах України питома вага прямих іноземних інвестицій не перевищує 1%;

— починаючи з другого півріччя 2011 року індекс інвестиційної привабливості різко впав до 2,19, що свідчить про несприятливий інвестиційний клімат в Україні, ця тенденція продовжується і у 2012 році;

— у 2012 р. Україна погіршила свої позиції з 149 на 152 місце, за рахунок зменшення рейтингів у категоріях: "реєстрація власності", "отримання дозволів на будівництво", "доступ до кредитів", "міжнародна торгівля", "захист прав інвесторів". Водночас відбулося збільшення рейтингу за такими категоріями: "реєстрація підприємств", "отримання дозволів на будівництво" [1, с. 57].

Вирішення завдань модернізації української економіки потребує широкого залучення іноземного капіталу, який би виступив джерелом надходження нових технологій та сучасних методів управління, сприяв активізації інноваційної діяльності та внутрішнього інвестування. Проте використання Україною цього потужного джерела інвестиційних ресурсів знаходиться на дуже низькому рівні. У 2013 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 5677,3 млн дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу). На підприємствах промисловості зосереджено 18012,5 млн дол. (31,0%) прямих інвестицій, у т. ч. переробної — 14701,5 млн дол., добувної промисловості і розроблення кар'єрів — 1668,9 млн дол., з постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря — 1530,0 млн дол. У підприємства металургійного виробництва, виробництва готових металевих виробів унесено 6270,5 млн дол. прямих інвестицій, виробництва харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів — 3287,2 млн дол., виробництва гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції — 1477,9 млн дол., машинобудування, крім ремонту і монтажу машин і устаткування, — 1102,4 млн дол., виробництва хімічних речовин і хімічної продукції — 1060,5 млн дол.

Доцільно детальніше проаналізувати динаміку обсягів прямих іноземних інвестицій в економіці України за видами економічної діяльності. Слід відзначити, що протягом 2012—2013 рр. сталися певні зміни в динаміці

**Таблиця 2. Прямі іноземні інвестиції
(акціонерний капітал) у регіонах України (млн дол. США)**

Показники	Обсяги інвестицій на			
	2012 рік		2013 рік	
	млн дол. США	у % до загального підсумку	млн дол. США	у % до загального підсумку
Україна	55296,8	100,0	58156,9	100,0
Вінницька	248,2	0,4	278,7	0,5
Волинська	380,5	0,7	339,3	0,6
Дніпропетровська	8432,3	15,2	9092,1	15,6
Житомирська	362,8	0,7	387,7	0,7
Закарпатська	406,4	0,7	447,4	0,8
Запорізька	1077,6	1,9	1124,7	1,9
Івано-Франківська	642,7	1,2	813,5	1,4
Київська	1835,2	3,3	1948,3	3,4
Кіровоградська	103,7	0,2	150,9	0,3
Луганська	838,2	1,5	883,8	1,5
Львівська	1637,8	3,0	1706,0	2,9
Миколаївська	244,7	0,4	280,5	0,5
Одеська	1629,1	2,9	1670,7	2,9
Полтавська	943,2	1,7	1065,1	1,8
Рівненська	298,8	0,5	312,9	0,5
Сумська	386,5	0,7	427,2	0,7
Тернопільська	63,9	0,1	68,2	0,1
Харківська	2174,3	3,9	2216,3	3,8
Херсонська	251,5	0,5	279,4	0,5
Хмельницька	205,1	0,4	225,5	0,4
Черкаська	882,5	1,6	890,0	1,5
Чернівецька	64,2	0,1	69,8	0,1
Чернігівська	105,0	0,2	128,6	0,2
м.Київ	27278,1	49,3	28039,7	48,2
м.Севастополь	155,9	0,3	191,2	0,3

Джерело: [9].

обсягів прямих іноземних інвестицій в економіці України за видами економічної діяльності: збільшився обсяг прямих іноземних інвестицій у сільське господарство, мисливство та лісове господарство; також відбулося зростання величини прямих іноземних інвестицій у секторі будівництва, у секторі державного управління, у секторі освіта, у секторі надання комунальних та індивідуальних послуг. Іноземний капітал потрібний як джерело доходів бюджету, джерело капіталу; як суб'єкт господарювання, що може передати управлінський досвід, технологію. Залучення іноземних інвестицій є реальним шляхом упровадження сучасної техніки, удосконалення методів управління. Переваги прямих іноземних інвестицій виявляються в загальному поліпшенні інвестиційного клімату через відкриту торгівлю й сприятливий інвестиційний режим, активну конкурентну політику, макроекономічну стабільність і приватизацію. Зокрема в установах фінансової та страхової діяльності акумульовано 15348,8 млн дол. (26,4% загального обсягу) прямих інвестицій, на підприємствах з оптової та роздрібною торгівлі; ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів — 7559,6 млн дол. (13,0%), в організаціях, що здійснюють операції з нерухомим майном — 4370,9 млн дол. (7,5%), професійну, наукову та технічну діяльність — 3448,4 млн дол. (5,9%).

Забезпечення високого рівня конкурентоспроможності економіки регіону та держави в цілому зумовлює необхідність формування системи стратегічних напрямів економічного розвитку регіональних та державних структур, які б узгоджувались між собою та відповідали потенціалу розвитку окремого регіону чи

держави. Основним та найбільш актуальним орієнтиром економічного зростання, зважаючи на сучасний економічний розвиток держави, є активізація інвестиційної діяльності за рахунок іноземних джерел фінансування. Разом з тим обсяги інвестицій, незалежно від джерела їх походження не можуть повною мірою вирішити проблеми економічного зростання, все залежить від ефективності їх використання.

Аналіз обсягу прямих іноземних інвестицій у регіони України дає наступні дані (табл. 2).

Так, слід відзначити, що протягом 2012—2013 рр. відбулося зростання загального обсягу прямих іноземних інвестицій у регіони України на 2860,1 млн дол. США. Найбільший обсяг прямих іноземних інвестицій надійшло у м. Київ (станом на 31.12.2012 р. — 27278,1 млн дол. США; у 2013 р. — 28039,7 млн дол. США). Станом на 31.12.2013 р. найбільший темп зростання за регіонами України припадає на Черкаську область — 309,4 %. Загальний темп зростання обсягу прямих іноземних інвестицій за регіонами України протягом 2013 р. складає 108,2 %. У 2012—2013 рр. основними країнами-інвесторами були Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Велика Британія,

Віргінські Острови, (Британія), Франція, Швеція та Швейцарія (понад 82% загального обсягу прямих інвестицій в економіці України). Порівняно з 1996 роком зі складу десяти країн найбільших за обсягами інвестування вибули США, Ірландія, Бельгія та Польща.

Інвестиції надійшли зі 136 країн світу. До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає майже 83% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр — 19035,9 млн дол., Німеччина — 6291,8 млн дол., Нідерланди — 5561,5 млн дол., Російська Федерація — 4287,4 млн дол., Австрія — 3257,5 млн дол., Велика Британія — 2714,1 млн дол., Віргінські Острови (Брит.) — 2493,5 млн дол., Франція — 1825,8 млн дол., Швейцарія — 1325,4 млн дол. та Італія — 1267,8 млн дол. (рис. 1).

Підсумовуючи відзначимо, що динаміка прямих іноземних інвестицій в Україну є стабільно зростаючою. Частка іноземного інвестування в економіку України при цьому відносно незначна. Прямих іноземних інвестицій з України в економіку країн світу не характеризуються стабільною динамікою. прямих іноземних інвестицій в Україну явно (в десятки разів) переважають обсяги ПІ з України, що свідчить про низький загальний інвестиційний потенціал країни та відсутність активної міжнародної інвестиційної позиції. "Чисте" інвестування зовнішньоекономічної діяльності за період з 2008 р. має позитивні значення та явно зростаючу динаміку. Територіальна структура міжнародного інвестування в Україні вказує на значне переважаєння і поступове нарощення частки прямих іноземних інвестицій з країн ЄС. Географічний аналіз інвестиційних потоків засвідчує, що серед нерезидентів прямих іноземних

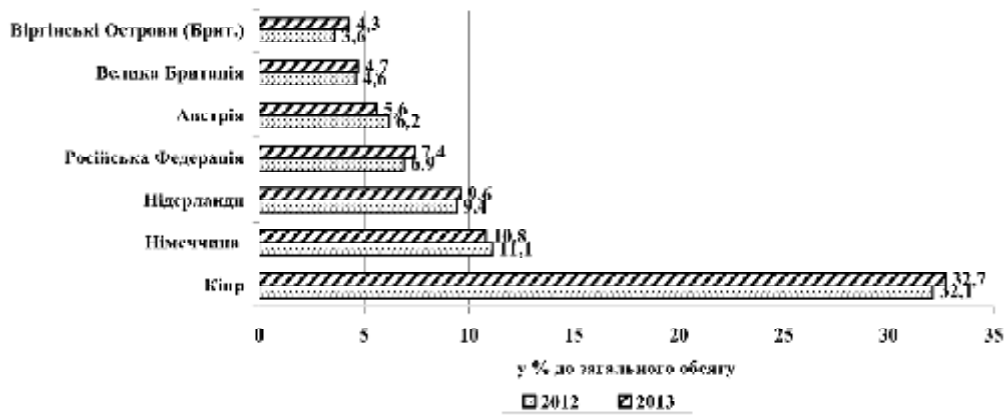

Рис. 1. Розподіл прямих іноземних інвестицій в Україну за основними країнами-інвесторами у 2012–2013 рр.

Джерело: [9].

інвестицій є значна частка країн, де існують офшорні зони. ПІ з України практично повністю (94%) спрямовані до Кіпру. Аналіз галузевої структури вказує, що найбільша частка прямих іноземних інвестицій в Україну надходить в промисловість (переважно у виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів, у виробництво готових металевих виробів та у машинобудування), а також у фінансову діяльність. Крім того 86% прямих іноземних інвестицій з України вкладені в нерухомість. Дане співвідношення свідчить про відсутність довгострокових стратегічних намірів щодо розвитку країни в загальносвітовому економічному просторі.

На наш погляд, успішна модернізація економіки України потребує активізації іноземної інвестиційної діяльності за рахунок створення певних пільгових умов іноземним інвесторам, що здійснюють свою діяльність у найбільш важливих для задоволення суспільних потреб напрямках. Вважаємо, що до таких напрямків діяльності іноземних інвесторів, які необхідно стимулювати і підтримувати з боку держави в Україні, необхідно включити: участь у реалізації державних програм розвитку; створення нових робочих місць для громадян, які потребують соціального захисту; навчання персоналу, підвищення кваліфікації працівників; введення у дію об'єктів ін-

фраструктури загальнодержавного значення; створення підприємств у депресивних регіонах; комплексне технічне і технологічне переоснащення виробництв; розвиток наукоємних виробництв та галузей з використанням інформаційних та комунікативних технологій; освоєння виробництва продукції, що забезпечуватиме запровадження енерго- та ресурсозберігаючих технологій, альтернативних енергоресурсів; зниження антропогенного тиску на екологію; збільшення експортної бази та зниження імпортозалежності країни; виробництво конкурентоспроможної продукції [6].

Враховання факторів впливу на інвестиційний розвиток, дослідження проблем у формуванні інвестиційної політики на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України надає змогу визначити стратегію та напрямки інвестиційної діяльності України, що у значній мірі сприятиме процесу його оновлення.

Досягти підвищення інвестиційної активності можна за умови розробки й реалізації вітчизняної стратегії залучення іноземного капіталу. Перш за все, для покращення інвестиційного клімату в Україні необхідно знайти економічний механізм, який дав би змогу збалансувати норму прибутку, рівень ризику, стимули й гарантії для залучення іноземних інвестицій

Таблиця 3. Сучасні заходи та програми активізації приливу іноземного капіталу в Україну

Назва програми, заходу	Основний зміст
Інвестиційна реформа	Загальною та основною метою цієї реформи є активне залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України, формування позитивного інвестиційного іміджу України в Світі, а також позиціонування України як фінансового, політичного та бізнес-центру у Східній Європі
Судна інвестиційна віза	Основні моменти програми: – спрощення системи взаємодії інвесторів з органами державної та місцевої влади через єдиний орган державної виконавчої влади; – створення механізму персоналізованого супроводу, надання якісних послуг та створення комфортних умов для стратегічних інвесторів, які планують інвестувати в економіку України; – створення найпростішого та найкоротшого шляху від бізнес-плану до діючого бізнесу
Роуд-шоу	Кимшій роуд-шоу передбачає проведення презентацій у найбільш важливих фінансових центрах світу, що знаходяться в Америці, Європі, Азії та на Близькому Сході стосовно інвестиційного клімату та інвестиційного законодавства України, інформування про Держінвестпроект, зокрема, про його основні функції та як саме Агентство може допомогти іноземним інвесторам, а також будучи, презентувати ідеї великої Національної програми України

Джерело: [8].

у приватизації та розвиток експортного потенціалу, забезпечивши бажаний кінцевий результат інвестування, тобто помітний внесок у розвиток економіки, підвищення ефективності її функціонування, впровадження сучасних технологій та методів управління. Важливо обрати пріоритети в інвестиційному процесі, які б забезпечили найвищий рівень його ефективності. Це зумовлює потребу здійснення таких заходів, як: звуження напрямів інвестування і запровадження проектів з урахуванням існуючого інноваційного потенціалу; включення в інвестиційний клімат як державних, так і приватних ресурсів; залучення іноземних партнерів до запровадження інвестиційних проектів, пов'язаних із використанням інноваційного і промислового потенціалу; створення нових організаційних форм інтеграції фінансового і промислового капіталу [5, с. 118].

Згрупувавши у таблицю 3 сучасні заходи та програми активізації припливу іноземного капіталу в Україну, отримуємо наступні дані (табл. 3).

Отже, наведені перспективи залучення іноземних інвестицій сприятимуть покращенню інвестиційного клімату й підвищенню інвестиційної активності. Стрижнем такого механізму є економіко-організаційний блок, що має базуватися на обґрунтованій концептуальній основі і стратегії залучення іноземних інвестицій, системі пільг в оподаткуванні, визначенні пріоритетних напрямів використання іноземних інвестицій, розширенні можливостей участі іноземних інвесторів у процесі приватизації і створенні спільних підприємств за умови ефективного функціонування механізму державних гарантій і системи законодавчого, нормативного та інформаційного забезпечення іноземних інвестицій.

ВИСНОВКИ

Отже, на сучасному рівні економічного розвитку, держава повинна здійснювати контроль за станом ринку, регулювати економічну, політичну та соціальну діяльність за допомогою різноманітних важелів і стимулів. Необхідно створити систему державного регулювання інвестиційними процесами, яка б працювала з іноземними інвесторами, сприяла залученню капіталу, координувала співробітництво з міжнародними організаціями тощо. Ця система повинна володіти необхідною інформацією про підприємства і проекти, які потребують інвестицій, про інвесторів, про проведення міжнародних тендерів. Але для того, щоб така система ефективно функціонувала, необхідно сформулювати відповідну законодавчу базу, здійснювати ефективну амортизаційну політику, вигідну для обох сторін кредитну та податкову політику.

Література:

1. Дука А.П. Інвестування: навч.-метод. посіб. для студентів економічних спеціальностей / А.П. Дука. — К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2005. — 171 с.
2. Петкова Л. Муніципальні інвестиції та кредити: навчальний посібник / Л. Петкова, В. Проскурін. — К., 2006. — 158 с.

3. Цадо Г.В. Сутність та значення інноваційно-інвестиційних процесів в системі регіонального розвитку / Г.В. Цадо // Управління інноваціями: Всеукраїнський науковий журнал. — 2011 (2). — № 21. — С. 154.

4. Черкасова С.В. Ринок фінансових послуг: навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти / С.В. Черкасова. — Львів: "Магнолія 2006", 2007. — 496 с.

5. Черваньова Д.М., Жилінської О.І. Міждисциплінарний словник з менеджменту: навч. посіб. / [за ред. Д.М. Черваньова, О.І. Жилінської]. — К.: Нічлава, 2011. — 624 с.

6. Шепель В.А. Напрями державного сприяння розвитку іноземного інвестування в Україну [Електронний ресурс] / В.А. Шепель. — Режим доступу: <http://s-journal.cdu.edu.ua/base/2008/v6/v6pp197-199.pdf>.

7. Шик Л.М. Стан іноземного інвестування в Україну: проблеми та шляхи їх вирішення / Л.М. Шик, Н.Є. Скоробогатова // Вісник Запорізького національного університету. — 2010. — № 3 (7). — С. 217—224.

8. Шмігельська З. К. Інноваційна привабливість регіону: фактори та умови підвищення. Аналіз методик інвестиційної привабливості регіону / З. К. Шмігельська // Університетські наукові записки. — Економіка. — 2010. — № 2. — С. 136—145.

9. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

References:

1. Duka, A. P. (2005), *Investuvannia [Investing]*, Vydavnycho-polihrafichnyj tsentr Kyivc'kyj univercytet, Kyiv, Ukraine.
 2. Petkova, L. and Prockurin, B. (2006), *Munitsypal'ni investytsii ta kredyty [Municipal investments and loans]*, Kyiv, Ukraine.
 3. Tsado, H. V. (2011), "The nature and significance of innovation and investment processes in system Regional Development", *Vseukrainc'kyj naukovyj zhurnal*, vol. 21, pp. 154.
 4. Cherkacova, S. V. (2007), *Rynok finansovykh posluh [Financial Markets]*, Mahnoliia 2006, L'viv, Ukraine.
 5. Chervan'ova, D. M. and Zhylync'koi, O. I. (2011), *Mizhdyctsyplinaryj slovnyk z menedzhmentu [Interdisciplinary Dictionary Management]*, Nichlava, Kyiv, Ukraine.
 6. Shepel', V. A. (2008), "Areas of State Support of development of foreign investment in Ukraine", <http://s-journal.cdu.edu.ua/base/2008/v6/v6pp197-199.pdf>
 7. Shyk, L. M. and Skorobohatova, N. Ye. (2010), "Status of Foreign Investment in Ukraine: Problems and Solutions", *Vicnyk Zaporiz'koho natsional'noho univercytetu*, vol. 3 (7), pp. 217—224.
 8. Shmihel'c'ka, Z. K. (2010), "Innovative attractiveness of the region: factors and conditions improve. The analysis methods of investment attractiveness of the region", *Univercytet'ki naukovi zapysky. - Ekonomika*, vol. 2, pp. 136—145.
 9. State Statistics Committee of Ukraine (2014), *Statistical information*, available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (Accessed 21 July 2014).
- Стаття надійшла до редакції 04.09.2014 р.*